

تجسمی

درگذشت یک عکاس خبری بر اثر ابتلا به کرونا

محمد خوش نشین از عکاسان خبری خراسان رضوی شامگاه ۲۸ مرداد ماه به دلیل ابتلا به ویروس کرونا درگذشت. به گزارش ایسنا خبر درگذشت این عکاس از سوی انجمن صنفی عکاسان مطبوعاتی ایران اعلام شده است. محمد خوش نشین علاوه بر کار عکاسی خبری در حوزه تصویربرداری نیز فعالیت داشت و او در رسانه‌های باشگاه خبرنگاران جوان، صداسیمیا، جام‌جم، برنا، ایلنا و روابط عمومی هلال احمر مشغول به کار بوده است. این عکاس فقید علاوه بر حوزه خبر، در حوزه‌های عکاسی مستند و طبیعت فعالیت داشته است.

سماواتیان از بیمارستان مرخص شد

جمشید سماواتیان - هنرمند نقاش - که به علت ابتلا به کرونا در بیمارستان بستری شده بود، از بیمارستان مرخص شد. نیکام حسین پور مدیر عامل موسسه هنر مندان پیشکسوت به ایسنا اطلاع داد که این هنرمند که چهارشنبه شب ۲۷ مرداد ماه پس از پیگیری‌های صورت گرفته در بیمارستان بانک ملی در چهارراه استانبول بستری شده بود و خونریزی شدید داشت، شب گذشته به اصرار خودش به منزل منتقل شده است. حسین پور پیشتر به ایسنا اطلاع داده بود که ۳۰ درصد از ریه این هنرمند در پی ابتلا به کرونا درگیر شده است. جمشید سماواتیان از چهره‌های نسل دوم نقاشان نوگرای ایران، در دانشکده هنرهای زیبای تهران هنرآموزی کرده است. او هم دوره هنرمندانی چون ایدین آغداشلو، علی اکبر صادقی، رویین پاکباز و عباس کیارستمی بوده است. سماواتیان متأثر از هنرهای سنتی و دیوارنگارهای عصر صفوی زادگاهش اصفهان به خلق آثاری پرداخته که یادآور نشان دهنده گذر زمان و تخریبی است که بر هنرهای سنتی ایران رفته است. سماواتیان با تسلط بی نظیر بر انواع ابزارها و تکنیک‌های غیر متعارف، به احیای هنر گذشته ایرانی بانگاهی نو بین مایه‌های انتزاعی اهتمام ورزیده است.

گردشگری

بالاخره مردم تاحدودی سفر نرقتند!

بر اساس مصوبه ستاد ملی مقابله با کرونا که از ابتدای هفته گذشته اعلام شد، با اعلام تعطیلی ادارات از دوشنبه ۲۵ مرداد ماه تا شنبه ۳۰ مرداد ماه، انتظار آن می‌رفت که مانند تعطیلات گذشته آمار سفر مخصوصاً به استان‌های شمالی کشور بالا رود اما با اعلام ممنوعیت تردد بین استانی، برای نخستین بار پس از حدود پنج ماه، شاهد کاهش محسوس سفرهای مردم و تردد بین استانی وسایل نقلیه مختلف در محورهای مواصلاتی بودیم.

هرچه در همان روزهای نخست هفته شاهد هجوم مردم به جاده‌های کشور و ترافیک‌های سنگین بودیم و بیسم آن می‌رفت که مانند ممنوعیت‌های گذشته این مصوبه نیز در حد ابلاغ باقی بماند اما آمارها نشان می‌دهد که این بار ممنوعیت تردد بین استانی و همان قرنطینه به درستی اجرا شده است و نسبتاً جواب داده است. به گزارش ایسنا بر اساس جدیدترین گزارش مرکز مدیریت راه‌های کشور وضعیت تردد وسایل نقلیه مختلف در بازه زمانی ۲۴ تا ۲۸ مرداد ماه، متوسط تردد روزانه بین استانی در قیاس با متوسط تردد مرداد ماه ۳۴ درصد کاهش داشته است. این آمار کاهش یافته نشان می‌دهد که کنترل ورودی و خروجی‌های شهر نسبت به تعطیلات و ممنوعیت‌های کرونایی گذشته بسیار جدی‌تر بوده است که این چنین آمار سفر پایین آمده است.

طالبان بار دیگر بر افغانستان مسلط شد؛

خبری که با واکنش‌های بسیاری در داخل و خارج از کشور همراه بود. ترس و واهمه‌های بسیاری وجود دارد تا بسیاری از مولفه‌های اجتماعی، فرهنگی و سیاسی بیشتر از هر دوره دیگری با تهدید به سانسور، ممنوعیت، محدودیت و حذف روبرو شوند

محمودی در اینبار، توضیح می‌دهد: اگر از نگاه‌های سطحی در آثار کم‌دی صرف نظر کنیم، تولیدات صاحب‌فکری هم به سرانجام رسیده است. همچنین نکته‌ای قابل اهمیت وجود دارد که آن امکان ساخت آثار بهتر است. در چند سال اخیر، تلویزیون رویکرد خود را تغییر داد و سریال‌های بهتری روانه آنتن تلویزیون کرد. وی باور دارد، نکته حائز اهمیت هم‌گرایی، برادری و دوستی میان دو ملت است که باید در این آثار مورد توجه قرار گیرد. به گفته این کارگردان، فیلمسازان به دلایل مختلف در برخی از حوزه‌های اجتماعی کم کار کرده‌اند که نیاز به ریشه‌یابی دارد. شاید اولویت‌های دیگری مدنظر بوده که به این موضوع توجه نمی‌شود. کارگردانان از اتفاقاتی که بر مردم افغانستان گذشته فیلم‌بسازند. حوادث هفته گذشته، رویدادی برای یک یادو روز گذشته نیست، اتفاقاتی است که ریشه در سالیان دراز دارد و اکنون خود را بروز می‌دهد.

برخی از آثار تولید سینمای جهان نیز به مسائل افغانستان توجه کرده‌اند. پس از حوادث یازدهم سپتامبر و ورود آمریکایی‌ها به افغانستان، آثاری تجاری متعددی ساخته شد. محمودی تصریح کرد: رویدادها و فستیوال‌های سینمایی به‌طور معمول از فیلم‌هایی که درباره افغانستان، ایران یا گویش و زبان فارسی ساخته می‌شود، استقبال می‌کنند. به طور کلی، مسائل منطقه از دیدگاه آن‌ها حائز اهمیت است.

مصائب و گرفتاری‌ها همواره سوژه‌ای جذاب برای فیلمسازان بوده است اما به زعم محمودی، اگر پیشرفت و امید به آینده در فضای افغانستان حاکم شود، این موضوعات می‌تواند در سینمای جهان مورد توجه قرار گیرد.

نه تنها اهالی هنر بلکه اصحاب رسانه نیز شرایط مساعدی ندارند. فدراسیون بین‌المللی روزنامه‌نگاران درباره خبرنگاران شاغل در افغانستان ابراز نگرانی کرد. ۱۲۰۰ خبرنگار در شرایط خطرناکی قرار دارند و احتمال مرگ در هر لحظه وجود دارد.

محمودی معتقد است؛ اگر طالبان به دنبال عمارت اسلامی مختص به خود باشند و تمامی روزنه‌های ارتباطی با جهان پیرامون خود را ببندند؛ به قطع، دیگر کوچک‌ترین اثری از هنر و اطلاع‌رسانی نخواهد ماند. به گفته وی، روزگار دوری نیست که طالبان آرشیو فیلم‌ها و آثار سینمایی را به آتش کشیدند. دور نیست روزگاری که عکس گرفتن حرام بود. اگر اقدامات گذشته را به‌طور موقت کنار بگذارند و پس از ثبات تمامی اندیشه‌ها و سیاست‌های خود را پیاده کنند، فرهنگ و اندیشه نابود می‌شود. نویسنده و کارگردان سریال «سایه‌بان» ادامه می‌دهد: من تصور می‌کنم امکان بازگشت به آن روزگار وجود ندارد، شاید من بسیار خوش‌بین هستم. طالبان با سخت‌ترین سختگیری‌ها نمی‌توانند به روزگار خفقان و رعب‌آور خود بازگردند. این روزها یک گوشی تلفن حکم یک رسانه را دارد. اخبار و اطلاعاتی که در این روزها از افغانستان به دست ما رسیده به وسیله تلفن‌های شخصی ضبط شده است. تمامی افراد می‌توانند یک خبرنگار باشند و با جهان پیرامون خود ارتباط برقرار کنند. امیدوار هستم تا هنرمندان، اندیشمندان و خبرنگاران اجازه فعالیت داشته باشند؛ سرزمینی در جهان دیده خواهد شد که این گروه‌ها فرصت بیشتری برای عرض اندام داشته باشند. سرزمین‌هایی که در تاریکی مطلق مردمان خود را نگه می‌دارند، دیر یا زود از روزنه‌ای ولو کوچک نور بر مردمان آن خواهد تابید.

هنرمندان خود را در خطر می‌بینند

پس از تسلط طالبان بر کابل و قوی‌تر شدن شکل‌گیری «هارت اسلامی»، هنرمندان خود را در خطر می‌بینند. مخالفت‌های شدید احتمالی با اهالی هنر، مرگ هنر و هنرمند در این کشور را قریب‌الوقوع می‌کند. «خاشه زوان» کم‌دینی بود که در روستاهای قندهار دستگیر و تیرباران شد. براساس پروتکل الحاقی سال ۱۹۷۷ به مقاله‌نامه ژنوو ۱۹۴۹، تخریب و آسیب‌رساندن به اماکن فرهنگی و مذهبی، جنایت جنگی قلمداد می‌شود. طالبان بارها در افغانستان مرتکب جنایت جنگی شده، نه تنها انسان‌های بی‌گناهی را به کام مرگ کشانده است بلکه در زمینه فرهنگ نیز نمود دارد.

از سال‌های نخست دهه ۹۰ میلادی تا ۲۰۰۱، طالبان حدود ۷۰ درصد از آثار موجود در موزه ملی افغانستان را نابود کرد یا آن را به یغما برد. طالبان در زمان حاکمیت خود، آثار باستانی مثل پیکره‌های انسان یا حیوانات تکه تکه کردند، گویی ابراهیم وارد بتخانه شده است. شواهد تاریخی نشان می‌دهد، دوره افول سینمای افغانستان به دوره حاکمیت طالبان ختم می‌شود. دوری‌های که افغانستان را «کشور بدون تصویر» خواندند و فیلم‌ها و دوربین‌ها نمادین اعدام شدند.

دوحه برگزار شده. اگر تمامی مسائل مورد بررسی قرار می‌گرفت، طرفین به توافقی جامع می‌رسیدند.

جوانان افغانستانی مقابل استبداد ایستادگی می‌کنند

نویسنده «مردن در آب مطهر» باور دارد؛ امروز و فردا، روزگار سرنوشت‌سازی است. اگر طالبان برگزاری انتخابات را بپذیرد یعنی تفاوت بزرگی در دیدگاه‌ایش صورت گرفته ولی اگر تصور کند که بر افغانستان و مردم مسلط است در عرصه بین‌الملل دچار مشکل خواهند شد.

محدوی اظهار می‌کند: در ۲۰ سال گذشته، افغانستان به زیرساخت‌های مناسبی دست یافت. همچنین فعالیت‌های مدنی، حضور زنان در جامعه، آ مدن نشاط در زندگی مردم افزایش یافت. اگر یک جوان افغانی در زمان ساقط شدن که قدرت طالبان به دنیا آمده باشد، در حال حاضر ۲۰ سال دارد. جوانانی که در این سال‌ها به دنیا آمده‌اند و رشد کرده‌اند دیگر نمی‌توانند یک حکومت استبدادی را بپذیرند و با آن کنار بیایند.

اگر طالبان همچون گذشته رفتار کنند، جهان باید برای درمان دردی که در به وجود آوردن آن شریک است، نقش داشته باشد

قرار گرفته است. پژوهشگران عرصه جامعه‌شناسی ادبیات معتقدند، هر قصه و اثر ادبی، وقایع زمان خود را بازگو می‌کند و قصه در حقیقت، شکل بیان هنری همان وقایع اجتماعی است. بنابراین می‌توان رمان «آبادکباز» اثر خالد حسینی را مصداقی از وضعیت جامعه افغانستان دانست. رمانی که روحيات، شرایط زندگی مردم، رفتارها و پدیده‌های اجتماعی، فراز و نشیب‌های این کشور را در سه دهه مورد بررسی قرار می‌دهد. همچنین ارجح دانستن «پشتون» هابر «هزاره» هادر جای جای این کتاب به چشم می‌خورد.

تهیه‌کننده فیلم «چند متر مکعب عشق» در اینبار، اظهار می‌کند: مسائل قومی، بزرگ‌ترین ضربه را به افغانستان وارد کرده و به تبعیت از آن، مسائل مذهبی تحت تأثیر قرار می‌گیرند. در چند ماه گذشته، شاهد حملاتی به مدارس دختران هزاره‌ای در کابل و دشت‌برچی بودیم. این مسائل، روشنگر مسیر ننگین گذشته است اما باز هم باید امیدوار باشیم که این مشکلات دیگر جایی در افغانستان نداشته باشند. امیدوارم، طالبان ۲۰۲۱ خود را منطبق با دنیای امروز ببینند.

محمودی ادامه می‌دهد: اتفاقات سه روز گذشته را از دوستان ساکن در افغانستان و رسانه‌ها پیگیری کردم. طالبان تمام تلاش خود را کرد تا به کابل برسد و به این مقصود دست یافت. شنیدم در طول مسیر مثل گذشته با مردم رفتار نکرده‌اند، برای اینکه از رفتار آن‌ها آگاهی داشته باشیم باید صورت‌های تغییر رفتار شاید به این دلیل باشد تا بر کشور مسلط شوند و سپس آنچه که از گذشته در ذهن دارند، بر مردم عرضه کنند.

اگر طالبان تغییر نکنند، دنیا در دردمان شریک باشد

به گفته این کارگردان؛ اگر طالبان همچون گذشته رفتار کنند، جهان باید برای درمان دردی که در به وجود آوردن آن شریک است، نقش داشته باشد. این امکان وجود داشت تا افغانستان به همین راحتی رها نشود. گفتگوی صلح

نه تنها در عرصه بین‌المللی بلکه در سیاست‌های داخلی این کشور به‌همراه خواهد آورد. به عبارت دیگر می‌توان گفت نمی‌توان وضعیت مردمان این کشور را روشن دانست بلکه این حوادث آینده‌ای مبهم برای افغان‌ها ترسیم کرده است.

کارگردان «شکستن همزمان بیست استخوان» معتقد است؛ اگر طالبان همان تفکرات قدیم خود را داشته باشد به‌طور قطع، روزگار نامرادی بر مردم خواهد گذشت و به‌سوی قطع رابطه با جهان کشیده خواهند شد. به گفته وی، شرایط زنان نیز سخت خواهد شد. اگر آنچه که بر زبان آورده‌اند را اجرا کنند می‌توان به آینده امیدوار بود و آن‌ها را در کنار مردم دانست. او ادامه داد: اگر دیدگاه‌های طالبان تغییر نکرده باشد، به‌طور قطع افغانستان درگیر جنگ‌های داخلی درازمدت خواهد شد. گرچه من معتقدم، گروه‌های جهادی مردمی در شهرهای مختلف شکل خواهند گرفت تا با این گروه مبارزه کنند. تجربه نشان داده که جنگ داخلی سال‌ها طول خواهد کشید، طالبان سقوط خواهند کرد و از دل آتش و خاکستر، وضعیتی جدید به وجود می‌آید.

امیدهایی که به باد رفته است

پس از ورود نیروهای طالبان به کابل، یاس و ناامیدی در میان مردم افغانستان نمود بیشتری پیدا کرده است. مردمانی که فوج فوج ترک خانه می‌کنند و در آرزوی زندگی بهتر به کشورهای همسایه پناه می‌برند. اضطراب و ترس از آینده‌ای نامعلوم بر واهمه آن‌ها افزوده است.

محمودی توضیح می‌دهد: من در این ناامیدی کامل امیدوار هستم که طالبان از گذشته درس گرفته باشند و به این موضوع واقف باشند که برای حکومت در دنیای امروز باید مردم را ر خودراضی نگه دارند تا بتوانند به حکومت خود در کنار مردم ادامه دهند.

اختلافات قومی، بزرگ‌ترین مشکل افغانستان است

اگرچه دولت‌های افغانستان تلاش کردند تا در مسیر توسعه سیاسی خود، مهم‌ترین مساله این کشور یعنی قوم‌گرایی را حل کنند اما به نتیجه مطلوبی نرسیدند. حضور قومیت‌های مختلف در این کشور عاملی مهم برای واگرایی در این سرزمین است و آن‌ها را گرفتار مشکلات متعددی کرده است. قوم‌گرایی در برخی از آثار مکتوب نویسنده‌گان این کشور مورد توجه

علی خسرو جردی

افغانستان بار دیگر کانون اخبار جهان شده است. قدرت گرفتن طالبان در این کشور سبب بروز نگرانی‌هایی در عرصه جهان در قبال مردم این خطه شده است.

طالبان بار دیگر بر افغانستان مسلط شد؛ خبری که با واکنش‌های بسیاری در داخل و خارج از کشور همراه بود. ترس و واهمه‌های بسیاری وجود دارد تا بسیاری از مولفه‌های اجتماعی، فرهنگی و سیاسی بیشتر از هر دوره دیگری با تهدید به سانسور، ممنوعیت، محدودیت و حذف روبرو شوند.

تجربه نشان داده که طالبان در مناطق تحت کنترل خود، قوانین سختگیرانه‌ای را اجرا می‌کند که به ادعای بسان این گروه، به تمامی ریشه‌ای از شریعت اسلامی دارند. زنان در اندیشه این گروه هیچ جایگاهی ندارند و بسیاری فعالیت‌های اجتماعی محروم هستند. محدودیت‌ها در پیش پا افتاده‌ترین مسائل زندگی روزانه بروز پیدا کرد، زنان اجازه خروج از خانه بدون یک نفر از اعضای مرد خانواده خود را نداشتند. تلویزیون، تئاتر، موسیقی و عکاسی نیز بر اساس قوانین این گروه حرام اعلام شدند و مردم با شدیدترین مجازات همچون سنگسار روبرو می‌شدند. اگرچه این گروه در بیانیه‌های خود اعلام کرده‌اند که به حقوق زنان احترام خواهند گذاشت و دیگری نیازی به همراهی یک‌مرد برای خروج از خانه ندارند و از حق آموزش برخوردار هستند، اما عملکرد دو پیشینه اقدامات آن‌ها سبب نگرانی مردم و حامیان حقوق بشر شده است.

دیدگاه‌های طالبان تغییر نکنند، عرصه بر مردم تنگ می‌شود

نویسد محمودی، کارگردان و فیلم‌نامه‌نویس، درباره پیشروی‌های طالبان می‌گوید: هفته گذشته، حادثی در افغانستان اتفاق افتاد که به تبع آن شرایط خوبی ندارم. اگرچه نزدیک ۴۰ سال از عمر خود را در ایران سپری کرده‌ام اما در آن کشور متولد شده‌ام. من نسبت به حوادث و رویدادهای این خطه حساس هستم، امیدوارم روزی برسد که مردم در صلح و آرامش زندگی کنند. برخی از کارشناسان سیاسی معتقدند، به‌طور قطع، طالبان را می‌توان برنده بلامنازع صلح ایالات متحده و این گروه دانست. صلحی که سبب شد تا این گروه بدون کوچک‌ترین مقاومتی بر افغانستان مسلط شود. آنچه که در حال وقوع است، پیامدهای متعددی